nadir aşçı fi'd dünya

nadir aşçı fi'd dünya

granada şiir

nitelikli okurun kitaplığı...

GRANADA YAYINLARI
İstanbul 2013
granadakitap.com

Fİ'D-DÜNYA

Nadir Aşçı

GRANADA YAYINLARI | 46
Şiir Dizisi | 09

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
V. Hüseyin Kaya

EDİTÖR
Servet Gündoğdu

KAPAK TASARIM
Hüseyin Özkan

GRAFİK TASARIM
Burhan Maden

I. BASKI
Aralık 2013, İstanbul

ISBN
978-605-4643-65-3

Yayımcı Sertifika Numarası: 25310

GRANADA YAYINLARI
Seyitömer Mah. Kızılelma Cad.
Sevinç Apt. No: 26, Kat: 2 Daire: 8
Fındıkzade-Fatih-İSTANBUL

granadakitap.com
bilgi@granadakitap.com
facebook.com/granada.yayinlari
twitter.com/GranadaKitap

BASKI VE CİLT
Ege Reklam Basım Sanatları San. Tic. Ltd.Şti.
Esatpaşa Mah. Ziyapaşa Cad. No: 4
Ataşehir/İstanbul
Tel: 0216 470 44 70 Faks: 0216 472 84 05
www.egebasim.com.tr

YAYIN HAKLARI
© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak
Granada Yayınları'na aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

nadir aşçı fi'd dünya

granada

Nadir Aşçı

1977 yılında Burdur / Tefenni'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Antalya'da tamamladı.1999'da Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sınıf Öğretmenliği bölümünü bitirdi. Aynı yıl göreve başladı.

Şiir ve yazılarını İtibar'da yayımladı.

İlk kitabı *Gölgede Kırk* 2011 yılında Serander Yayınları'ndan çıktı.

Evli ve iki çocuk babası…

Ne zaman kadar yaşayacağını bilmemekle beraber, Trabzon'da yaşıyor.

sevgili anneme...

Lâ rahate fi'd-dünya
Dünyada rahat yoktur

Kelâm-ı Kibar

AÇILIŞ ve YOKLAMA

üstü başı düzgün çocuklara inanıp
işte, bin bir naz ile açıldı sandıklar
şair efendi! nasıl katlandın cefâya
bil artık seni, **yok bu şehr içre** sandılar

Noksan Şeyler

ne kadar çabuk toplasa da valizini
sesinden hızlı gidemiyor insan burdan
kâğıda dokunuyor kalemin yazdığı
bir şairin, ilk şiiri kadar alıngan

güzellik soydan, asalet huydan gelirmiş
pıhtı tutan kan, daha zor akıyor terden
dört mevsim istiâreye yatıyor herkes
zaman kadar kolay geçen ne var her yerden

bilirim kuşların dinmeyen ağıtını
bir kaşık su içinde boğuyor bu ülfet
uzuyor, eğilmeyen ağacın gölgesi
Allah'ım beni sen, uykumdan bile affet

son bir gayretle söylüyor son sözlerini
içini, hiç kimselere açmayan oda
başı eğik burada, büyümeyen çiçeğin
eve geç kalmak, mahcup kalmaktır biraz da

mutâd olduğu üzere kalbi yoruyor
gittikçe ağırıma giden noksan şeyler
ısrarla bozuluyor alıştığım düzen
böyle dağınık kalsın, bunlar ehven-i şer

Sıcak Temrin

evlere büyük gelen çocuklar gibiyim
sığıyorum da, sığmıyorum hiçbir yere
dağın eteklerini tutuşturan yankı
kanatıyor makûs talihi birdenbire

bildik düzende sallanıp geçiyor dünya
her göze iyi gelmiyor bu sıcak temrin
geldiği gibi gitmesini bilen hatır
telvede bekleyip duruyor kırk yıl için

bütün dili kendinden menkûl söyleyenin
akşam, bozulmayan bir yemin kadar diri
kimseye emanet edilmiyor iyilik
dağ taş biliyor benim bilmediklerimi

gönlünde şeyhi yatan müridin elleri
nasıl küçülürse, öyle küçülür söz de
yapım eki alınca değişiyor bir şey
insan bu, doğar doğmaz eksiliyor işte

Yakın Mesafe

aklıma sığmıyor, yarısı bile bir ömrün
rüyâ, her insanı görmeyecek kadar ağır
eksile eksile bir dirhem kalan tevazu
nasıl da duymuyor sesimi, nasıl da sağır

başladığı çizgiye dönüyor insan madem
efelik bende kalsın, kalacak yeri yoksa
ağrısız başa ödül konulmuyor üstelik
kimse çıkmıyor o yokuşu, inmek olmasa

dokunacak kadar yakına düşüyor adın
bildiysen, bildiğini belli etme der gibi
iyi olandan yana koyuyorsun tavrını
hiçbir sözünden çıkmadığım büyükler gibi

ne zaman geçse önümden aksayan bir şeyler
boylu boyunca çözülüyor artık o gıpta
nasıl gideyim başıboş ırmağın peşinden
kendi büyüttüğüm çölü, ele bırakıp da

Gümüş Tesbih

nasıl desem… o atın terkisini terk etmek
bir haritaya, uzaktan bakıp geçmek gibi
elime değince dağılıyor gümüş tesbih
kimseye dokunmuyor, nakkaşın söylediği

bıçağa yazıyor bütün övgüleri şair
baba, oğlunu kurban verince bir kerecik
firâk, en yakın gözden başlıyor ne'me lâzım
Allah biliyor kalbimi, yapsa bir güzellik

nefesini kumaşa çalıp telâşlı terzi
ağzı mis gibi gül kokuyor, akşamdan kalmış
suları birdenbire çekiliyor ırmağın
herkes adını, alnındaki çizgiden almış

Orta Kuvvet

bütün acıların ortasından geçen rüzgâr
savurur dört yana, parça parça olur ilham
akşam! kalın ciltli kitabın buruk sayfası
tutuşsa ten, göllerde bu dem bir yanmış olsam

en çok kışları dokunur içime kör vicdan
sıcak yara, dikiş yerinden ansızın patlar
âh İbrahim! yine olmalıdır olmuş olan
senin ağzınla konuşursam kırılır putlar

elbet kan ter içinde büyür rüyâsız kalan
bu işte bir iş var, sır kolay çözülmez zâhir
geldiği her mekânda vecde gelen garezim
kendi söktüğünü dikemeyen terziyedir

temiz çarşafla örtülen kirli günler gibi
annemin büyüttüğü uzak, kimlere kalır
iflâh olmak bilmeyen bir ağrının adı bu
dağı duman alırsa, bülbülü figân alır

Mevsim Şartları

bir çift sözüm var orda, eskiyip de atılmış
neler gördüysem şimdiye dair, hepsi hicrân
kaç ocağın külüne incir ağacı dikse
sayamıyor, parmaklarını yele kaptıran

kuvvetli delil bırakmadan ardında akşam
kendi eliyle siliyor günleri, ne hazin
bin zahmetle açamadığım kapıya nispet
vakit girmeden buluyor sesini müezzin

derimi yüzüyor, toz kondurmadığım bıçak
elim değse, büyüdükçe büyüyor o defter
kış'tan yaz'a değişiyor aslında bazı şey
bunu böyle bilmiyor, her şeyi bilen keder

eksiğiyle gediğiyle gelince ilk gelen
tek vuruşla yerinden oynuyor sabit taşlar
ağzı var dili yok, daha ne söylesin kalbim
evveli susmak bu yükün, sonrası inkısâr

Ürkek Serçe

işte biz ona merhamet diyoruz Türkçe'de
bir babanın, oğul büyüten gözleri gibi
telâş edecek bir şey yok yaşamaktan başka
her insanın yerli yerinde duruyor kalbi

aldığı nefesin altında kalıyor hatip
gözünden geçen hevesi, dili nasıl söyler
konacak dal buluyor kendine ürkek serçe
huzurevi olunca avlusu soğuk evler

önce kimin yüzü küçülüyordu durmadan
bir yeri sebepsiz yere terk etmek faslında
göğsü kan revan içinde kalıyor gidenin
gülmek, sadece namazı bozmuyor aslında

aynı minvâl üzre dönüyor dünya, hep aynı
yürüdükçe buz tutuyor alnımızın teri
sessizlik iyi geliyor her tür hastalığa
ıska geçmek nasıl da güzel bazı şeyleri

Soyağacı

bu evin bir avlusu var ki evlere şenlik
gelenleri geri salıyor kedi gözleri
pas tutmuş köhne demire sırtını dayayan
camlardan, herkesin baktığı kendi gözleri

bilmem kaç yıl sonrasının yüzüne değiyor
vitrin güzeli, dededen miras muhtar çakmak
her oğulun kalbine çalınan düş değil mi
toy ile girilen eşikten soy ile çıkmak

iğnesiz ipliksiz bir telâşenin ardından
ne çok yakışıyor yüzüme gümüş kaplama
beylik ifadelerle çürüyor anne ömrü
ithaf; hiç ablam olmadı, olmayan ablama...

MUHTEMEL RAKİPLER

köprünün altından çok sular akıyor hâlâ
sanki mahsustan konuyor yüzüne tebessüm
onca insan içinde şair! senin payına
düşen bu: **bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm**

Belli Şeyler

bir de çatısını tamir edelim hayatın
gerisi, dengesiz iniltiler yumağıdır
kılıç kaldırmanın kârı yok biten dövüşte
hünkârın yıkıp baktığı, kendi otağıdır

bu kırk yama elbise yakışmadı üstüme
ondan muzipçe gülüyor keyfi çakır tenler
nasıl tarasın omuzdaki örgülü saçı
daha düş çalmadan, elde mayası bitenler

bütün sırrı kendinden avutmalı bir yalan
'gayret edelim, ne kaldı şurasında şunun'
bir yerlerde düşsen iyi olacak deli tay
sonu hiç yok, anlamı kalmayan bu koşunun

gelmiyorsa bile iki iyilik üst üste
iyi insan lâfının üstüne gelir derler
ardıma bile bakmadan gitsem şimdi burdan
ihtimâl dâhilinde kalıyor belli şeyler

Hârici Bellek

bir yara dikiş tutmuyorsa, tutmuyordur
bazen görmezden geliyor her şeyi zaman
olanla ölene çare bulunmaz derler
bulunur elbet, her duaya bir el açan

külli yalan aklımın ermediği bunca
üstüme vazife değil konuşmak bazı
düşeyim kaydını ehil olmayan şeyin
düşmez kalkmaz bir Allah derdi eski yazı

büyümüş de küçülmüş sanki dünya denen
ne idüğü belirli huzursuz meşgale
adı, kendinden önce gelen ağır kuşku!
gülü gül ile tartarlar, seni ne ile

sade dervişte görülmüş (h)içten tebessüm
çok bilmekten çürüyor herkesin bildiği
bahçeler ve yaz, eski bir kitap oluyor
kısmetine düşen sözle avunmak gibi

yetmiyor insanın aldığı nefes bile
içini dökünce yere ağılı incir
kalbim âh! kimsecikleri atmayan kalbim
neler geçmişse içinden artık geçmiştir.

İncir ve Nar

çünkü ben ne zaman bakmışsam bir güvercine
bu son olsun diye atmıştır kuş kadar kalbi
günü gelince eskiyen günlerden kime ne
söylersem şiir olur da, söylemezsem zâyi

yer damar damar diyorlar, rivayet muhtelif
ikiye nasıl katlanır dikiş yerinden söz
he'ye can olmaktan imtina etse de elif
bir şeyleri saklar gibi alıngan kadim güz

gidecek yeri yok da sanki, nasipsiz feryâd
gelir de bir dalın en çürük yerine konar
külün(g)ü, âh edip göklere savurdu Ferhâd
kim inanır şaire, çatladı incir ve nar

Ağır Ahşap Kapılar

Fatih Çep için

şehre kimin gözlerinden girilir sorgusuz
camların yüzünü tutunca âhı bir şeyin
ses tellerine teklifsiz konan kuşlar kadar
hükmü var, taş duvar önünde içilen çayın

ağır ahşap kapılara sığmaz bu adımlar
deve, iğne deliğinden geçinceye kadar
sahipsiz yarayı kaşıyıp durmada zaman
bilmezler, terliyken hüzün içiyor aynalar

konar göçer bir sabır taşıyor nasıl olsa
insan, konuşur işte dilindeki nasırla
bu kadar uzağına mı düşerdik hayatın
rahvan atlar gibi demişti şair, hatırla

Suya Söylenen

bakaya kalmış insan tedirginliği kadar
tesiri oluyor, gül'ü bulandıran göl'ün
hiçbir sebebe tutunamayan ketum oda
birisi gelince geliyor kendine her gün

edildiği dile sabah akşam küsen yemin
bozuluyor ayak altına alınmasına
ağırlığını alıyor rüzgâr şu günlerin
bana bir şey bırakmıyor bu yersiz itina

kuyudan çıkıyor, bunca aradığım sabır
eli bağrında bekliyor, oraya atılan
ne etse mücrim kalıyor ihtimâl üzere
Yusuf'un gömleğini, kızıla boyayan kan

el pençe divan durmuşsam da talih önünde
eğilip bir şey diyorum akıp giden suya
çabucak geçiyor, çektikçe uzayan zaman
kağnı gibi yavaş görünse de yaşlı dünya

Meşru Zemin

sen benim kardeşim sayılırsın ağır misafir
elinle, her şeyin yüzünü perde gibi örten
bir imgeden kalan neler varsa, hepsi senindir
bu kaçıncı murâd, *uyan ey gözlerim gafletten!*

sadra şifa değil, kâtibin payına düşen sır
bir kez bilinen şey, bir daha bilinmesin diye
herkes omzunda, kötü günler için melek taşır
mecâl yok o rüyânın içinden gelip geçmeye

taşı bile pişiren güzel sabıra teşneyim
varsın, bu şiirden bir şey çıkaramasın izan
kim yakıştırdı dilime sükûtu şimdi benim
sade, söylediğinden hesaba çekilmez insan

Kardeş Payı

hesap gününe inanmak kadar kalbî bir şey
sesinin peşinde koşan çocuğa inanmak
annemin eli titriyor günleri sayarken
gurbet kuşları diyor, bağrına taş basarak

yazdan kalma bir akşama yazılıyor ömrüm
şairini tüketen mecaz nasıl da soğuk
nar ağacı narsız olur mu, bu nasıl hülyâ
her şeyin başı varlıktır ama bazı yokluk

şuracıkta kıvrılıp iki büklüm üç öğün
ne bildiysem bildim, kalanı almaz hâfızam
incecik bir iplik gibi iğne deliğinden
kaç yıl geçti aynı, duvarı nem insanı gam

Toprak Bütünlüğü

kuş kadar kalıyor insan, insan kalınca
bir gördüğü olmalı akşam'ın, herkesle bir
ölüm var! çöl'ün yufka kalbine mühürlenmiş
dilimize değip geçen şey, nâr-ı cahimdir

benim olsa, cürmü kadar yer yakıyor heves
herkesin tedirginliği, yazılsın kedere
bütün dengeleri bozuyor birden susmalar
geldi mi üst üste geliyor öfke ve tövbe

hangi pencereden baksam kendimi avutup
toprağa dönüyor yüzünü o mâruf kıssa
bağlanan her düğüm çözülecek, bilmekteyim
zaman, vakte gebe düşmüş bir anne nasılsa

ayağının altından kayınca ipek kumaş
ne söyleyeceğini unutuyor mihmândâr
gözümden düştü, gözüm gibi baktığım dünya
ben bu şiiri bitirmezdim ama yerim dar

Kuş Uçumu

yükte hafif, pahada ağır inceden nükte
insan böyle bir şey, düştüğü kuyudan derin
vefa âh! veda'dan sonra geliyor sözlükte
zaman, kalbini kırıp da geçiyor günlerin

kimden almışsam bu alınganlığı boşuna
aynı taksimde nefes tüketip duruyor ney
ipekten bir elbise dikip giydirsem şuna
olsa da kar oluyor, dağın büyüttüğü şey

yıkılan her ne varsa, buna yüzüm de dâhil
olduğu gibi kalıyor yıkıldığı yerde
eksik tartan terazi kadar aldatmıyor dil
kuş uçumu öyle yakın cennet, herkes nerde

Kurnaz Ölüm

attığım her adımda yolumu kesen mânâ!
sen varken burda, hiçbir şeye uzanmaz elim
soyulur algın gölgesi teninden vuslatın
etimi kemiklerime diker kurnaz ölüm

dinlemek, konuşmaktan muteber durur her dem
acemi meddâh, lâfı geveler de geveler
yaşlı masal anasının dağılganlığında
bir dokunsam, un ufak olur tellâl develer

hâlihazırda yolu yordamı var her şeyin
böyle şekilsiz sunulmuyor kalbim hünkâra
yüzümü döndüğüm bütün kapılar kapalı
Pursaklar'da, hayli soğuk bir adres Ankara

Kalben Müstafi

öyle der babam, bizimki gönül yorgunluğu
iner merdivenlerden göğsüne tutunarak
ekmek derdi diyorlar, dertlerin en güzeli
hangi dağı kaldırsam, kabuk bağlıyor toprak

sahibi ölmüş eşyanın derin hürmetiyle
geçiyor hevesler bir bir, günlerim dahası
kâğıda yazılmazmış eskiden mühim sözler
kırk odaya sığmıyor şimdi sandık odası

olduğundan büyük gösteren yaşlar gibiyim
dağılıyor uykum, söz bile ağzımda yara
kendi şerrinden gölgesine sığınan çınar
diyeceğini deyip çekiliyor kenara

el örgüsü siyah ellik, saf çelikten bıçak
soluksuz bırakıyor beni camdaki buğu
her şeyi biliyor ateşi elinde tutan
öyle der babam, bizimki gönül yorgunluğu

DİLEK ve TEMENNİLER

havaya atıp da yere düşüremediğin söz
saplansın kalbine bıçak gibi, çatlarsa iman
herkesin kendine sustuğu bahçelerde şair!
ya şevk içinde harab ol, ya da bir derde derman

Başka Şeyler

sonradan görme evler gibi alımlı değil
asırlar geçiyor, yerinde ağır taş mektep
sesim titriyor, bundan ibaret bütün durum
bir karış yer bırakmıyor duvarda, yâ edep!

yaprak sarı, ben yapraktan sarı bir vaziyet
en son nerde gördüysem o kadirşinas güzü
kimin yüzünden kaynıyor bilmem kaç mevsimdir
damlayıp da taşırdığım suların içyüzü

kirden seçilmiyor sahi, kalbim temiz diyen
ne yalan söylese olmuyor Allah'a karşı
başı sonu belli bir filmi seyretmek yine
sıkmıyor canımı, bu çarşı, ölümlü çarşı

söz dediğin çok kere katlanıyor mübarek
incir çekirdeğine sığıyor, şair neyler
boşuna kalıyorum burda, yanlış hesapla
yol yormuyor hiç insanı, yoran başka şeyler

Salih Amel

âh! bu sebepsiz hüzün içre müstağni duruş
nerde söylenmişse, orda çözülüyor ismim
kanatlarını, ateşe değdirip geçen kuş
sık ve düzgün tutulan saflar kadar müstakim

bütün olacaklara içerliyormuş gibi
her gün aynı yerden kirleniyor yorgun asa
ateşler içine salmak vardı gül göreni
dünya, bir arpa boyu demişliğim olmasa

kalbimi, bir ayıbı örter gibi örten zar
inceldiği yerden kopmasın diye uğraşım
sesimde, boyuna büyüyüp duran ırmaklar
ne duysam kanıyorum, bağışla beni Tanrım

Açık Hece

Mehmet Nebi ve İbrahim için

susmak en güzeli, bunca güzel arasında
kendine bile söz geçiremiyor bu telkin
bilmek bir şeyi değiştiriyor, öyle değil
okçular yerini terk edince meydan kimin

hangi rüzgâr atmışsa buraya iyi etmiş
nereye dokunsak çatlayan ellerimizi
çöl resmi görünce içini çeken çocuğun
ansızın büyüyen gözleri, neyin remzi

elle tutulur, gözle görülür bir şey değil
üç metreyi bölüp ikindiye mekân kılan
huzur diyelim kısaca, olup da bitene
ait olmadığı her yerde terliyor insan

gök kubbenin altında alınan nefes kadar
ne var insanın gönlünü dolduran, başka ne
herkes, dünyalığını bıraksın bir kenara
yazacaklarım var, bütün bunların üstüne

Kırık Bir Heves

tâbirinden daha büyük duruyor her rüyâ
ince tül gibi çekiliyor üstümden örtüm
aynı yerden kanıyor bütün yaralar böyle
kim bilir hangi dağın ceylânısın âh ölüm!

gide gide bir söğüde dayandım da yandım
ardına son kez olsun dönüp bakmıyor giden
yüzünü, rüzgâra zamansız gösteren çocuk
neye, nasıl bakacaksa artık incinmeden

hâcet kalmadı cümle yaraya tuz basmaya
kuşandığı kılıçtan keskin oluyor herkes
babamın sesinden ikiye ayrılıyor yol
nereyi kestirsem gözüme, kırık bir heves

ödünç bir yüzüktür parmağıma doladığım
zehrini akıtmış içime, öylesine bol
kanadım yanacak burdan öteye geçersem
eksik olma mağrur keder, su gibi aziz ol

Sayılı Gün

kırkından gün almış babanın telâşı kadar
dışı, içine dar gelen yorgun bir şey zaman
bastığı dalları inciten o dilsiz kuşun
dersem boynunun bükülmediğini, hüsn-i zân

belki biraz daha uyumalıyım şimdiler
kanayıp elimden düşmeden üç beyaz nergis
olmuş da sanki hiç olmamış bütün olanlar
Allah'ım! bu nasıl bir muamma, nasıl bir his

her rüzgârın âhı kaldı, sararmış yüzümde
kiminle söyleştiysem ayak üstü, derhatır
bir kez kapanmışsa, daha açılmaz kapılar
kendini tutamaz, düştüğü yeri yakan sır

ilk ezberinden okumak gibi bir sûreyi
akşamları gelir efkâr, bildiğini okur
sayılı gün çabuk geçermiş, saymazsak öyle
kalbe inşirâh; alçak irtifa, yüksek şuur

İkinci Kâtip Seviyesi

ne yapsam yaramadı bünyeme bu görümlük
doğaçlama akıyor, bütün sular engine
kalın çizgilerle bezeniyor ince zevkler
kolay alışmıyor gözüm, dünyanın rengine

ağırlığınca yer kaplıyor burda son kavil
ilk elden geliyor söylenecekler hatıra
nasılsa, açılan bir gülün kapanan bahtı
öyle sefil ediyor gönlümü açık yara

yükseldiği yerden hemen düşüyor itiraz
içinden okuyor, içimi okuyan kimse
onca sayının, en makbûlü kardeş sayısı
desem hayra yorulmuyor, yorulan her neyse

dört başı mâmur bir rüzgârın sözü geçiyor
kırılıp üst üste devriliyor geçen zaman
rüyânın hükmü kadar sürmüyor hiçbir uyku
nasıl durulsun bundan böyle, bire bin katan

eti budu ne, her yanı taş kesilen kalbin
günler geçmez böylece, insan geçiyor serden
kan çeker gibi çekiyorsa da bir şey bunu
uzak durmak güzel şey, bazı güzel şeylerden

Yön Bulma Bilgisi

tabiatın kurusun derdi dedem kızdığında
kuruyan otu ondan bilirdim, bilmezdim bunu
ilk günah kadar ağır değil mizana düşen şey
nereye çıkacak bakalım, bu yolların sonu

kimse, hiç kimseyi çağırmıyor durduğu yere
inceldikçe inceliyor göğsümü tutan sızı
oysa ne kolay dünyanın kalbini tayin etmek
vefaya bakıyor, karınca yuvasının ağzı

sırtımdan almadığım hasırdan örme küfeye
sağlam bir kafiye çıkmıyor dilden, her şey harab
o dalı kesersem eğer, düşeceğimi bildin
şimdi sen, öleceğim günü de bilirsin Yârab!

Soğumuş Hâtıra

hiçbir duanın içine sığmayan ellerim
neye yarar, bir işe yaramadıktan sonra
kendine teselli, kalbime yön veren rüzgâr!
kızlarıma kalmasın bu soğumuş hâtıra

bükünce bir lâleyi ortasından, söylerim
kimin kalbi ihyâ olur, kimin kalbi metrûk
nefis, nefis bir şey değil iş başa düşünce
buram buram terletir, üstümü örten kulluk

mahir değilim gözünün içine bakmaya
hangi günahın tozunu almışsam kim bilir
koltuğunun altında ekmek taşıyan baba
toy'a geç kalmış bir münzevî değil de nedir

kaşla göz arasında kaybettiğim söz ile
eski bir şeyi bekler gibi beklemek burda
ne zaman küçülsem, büyür de büyür yaşamak
ırmağı kurutan bakış, kuşlar ve Neruda

Teşbihte Hata Olmaz

Rabbim! o büyülerden değil bu bilirsin
ayna, her zaman ayna olmuyor şiirde
yanına yaklaşılmıyor keyfinden sözün
ne söylesem makbule geçiyor bir de

ele avuca gelmiyor uçarı yanım
tartılmıyor hafifliği, bazı şeylerin
çekiliyor hayat, en ince yerinden
avluya açılıyor, kapısı evlerin

her kuşun konacak bir dalı var şimdilik
su değince dağılmıyor alınyazısı
gözümde, evlere bile sığmayan neşe
ağrıdan sayılmıyor ilk göz ağrısı

boş değilim sana karşı sevgili dünya
ne zaman yüzünü görsem karım kaynıyor
teşbihte hata olmaz, olmasın zaten
bir gazeli, hâriçten okumak nasıl zor

Kuşluk

alınmasın, evini omuzunda taşıyan
adı üstünde teşbih, dünyaya dairliğim
güzel olan her şeye nail olmalı insan
olamazsam şayet, neye yarar şairliğim

nasıl yatmışsam, öyle kalkan bir divaneyim
gözü, sabahla öğle arasında açılan
yüksek bir iman sür dedi gözlerine annem
şimdi, minare kuşu görmeliyim acilen

şair! cihânda cümle dert biter de söz bitmez
pûr pâk olurdum, eğer yaksaydı dilimi nâr
ne dedimse gâhi ayân kılıp gâhi nihan
o kıssadan dahi söylenmedik bir şeyler var

İçindekiler

AÇILIŞ ve YOKLAMA

Noksan Şeyler 11
Sıcak Temrin 13
Yakın Mesafe 15
Gümüş Tesbih 17
Orta Kuvvet 19
Mevsim Şartları 21
Ürkek Serçe 23
Soyağacı 25

MUHTEMEL RAKİPLER

Belli Şeyler 31
Hârici Bellek 33
İncir ve Nar 36
Ağır Ahşap Kapılar 38
Suya Söylenen 40
Meşru Zemin 42
Kardeş Payı 44

Toprak Bütünlüğü 46
Kuş Uçumu 48
Kurnaz Ölüm 50
Kalben Müstafi 52

DİLEK ve TEMENNİLER

Başka Şeyler 59
Salih Amel 61
Açık Hece 63
Kınk Bir Heves 65
Sayılı Gün 68
İkinci Kâtip Seviyesi 70
Yön Bulma Bilgisi 72
Soğumuş Hâtıra 74
Teşbihte Hata Olmaz 76
Kuşluk 78

çünkü ben ne zaman bakmışsam bir güvercine
bu son olsun diye atmıştır kuş kadar kalbi
günü gelince eskiyen günlerden kime ne
söylersem şiir olur da, söylemezsem zâyi

yer damar damar diyorlar, rivayet muhtelif
ikiye nasıl katlanır dikiş yerinden söz
he'ye can olmaktan imtina etse de elif
bir şeyleri saklar gibi alıngan kadim güz

gidecek yeri yok da sanki, nasipsiz feryâd
gelir de bir dalın en çürük yerine konar
külün(g)ü, âh edip göklere savurdu Ferhâd
kim inanır şaire, çatladı incir ve nar

ISBN: 978-605-4643-65-3

Fiyatı: 8 ₺

nadir aşçı *fi'd-dünya*

